

Geschillenkamer

Beslissing ten gronde 64/2020

van 29 september 2020

Dossiernr. : DOS-2019-02481

Betreft: klacht voor het niet afsluiten van de e-mail na beëindigen van de functies

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, bestaande uit de heer Hielke Hijmans, voorzitter, en de heren Yves Pouillet en Christophe Boerave, leden;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (Algemene Verordening Gegevensbescherming, hierna "AVG");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna GBA-wet)*;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019;

Gelet op de stukken van het dossier;

De klager: X

De verweerder: x

1. Historiek van de procedure

Gelet op de klacht van 23 april 2019 die de klager heeft ingediend bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) ;

Gelet op het gebruiksklaar maken van het dossier door de Eerstelijnsdienst (ELD) en haar poging tot bemiddeling bij de verweerder;

Gezien de mislukking van de bemiddeling en de verstrekte informatie - op 4 juli 2019 - aan de klager dat artikel 62 WOG hem in dit geval de mogelijkheid biedt om zijn eerste verzoek om bemiddeling te herklasseren als klacht mits zijn uitdrukkelijke toestemming;

Gelet op de toestemming die de klager hiervoor gaf op 27 augustus 2019;

Gelet op de beslissing van de Geschillenkamer tijdens haar zitting van 17 september 2019 om de zaak te verwijzen naar de Inspecteur-generaal op basis van de artikelen 63, 2° en 94, 1° van de WOG en de doorverwijzing naar deze laatste op diezelfde dag;

Gelet op het verslag en het proces-verbaal van het onderzoek van de Inspecteur-generaal, die op 9 december 2019 aan de Geschillenkamer zijn toegezonden;

Gelet op de brief van 18 december 2019 van de Geschillenkamer waarin deze de partijen in kennis stelt van haar beslissing om het dossier op grond van artikel 98 WOG te beschouwen als klaar voor behandeling ten gronde en de kalender voor de uitwisseling van de conclusies meedeelt;

Gelet op de conclusies in antwoord van de verweerder via zijn raadsheer, ontvangen op 24 januari 2020;

Gelet op de conclusies van de klager, ontvangen op 7 februari 2020;

Gelet op de conclusies in antwoord van de verweerder via zijn raadsheer, ontvangen op 21 februari 2020;

Gelet op het verzoek van de verweerder in zijn conclusies van 24 januari 2020 om door de Geschillenkamer te worden gehoord, in toepassing van artikel 51 van het reglement van interne orde van de GBA.

Gelet op de uitnodiging voor de hoorzitting van de Geschillenkamer op 5 juni 2020;

Gelet op de informatie over het houden van een hoorzitting die op 5 juni 2020 aan de Inspectie werd verstrekt overeenkomstig artikel 48.2 van het reglement van interne orde van de GBA;

Gelet op de hoorzitting van de Geschillenkamer op 19 juni 2020 in aanwezigheid van de klager, de heer X, bijgestaan door zijn raadsheren, Meester D. Allard en de Heer U voor de verweerder (Y), bijgestaan door de raadsheer van deze laatste, Meester C. Duvieusart;

Gelet op het proces-verbaal van de hoorzitting en de opmerkingen daarover van de raadsheren van de respectieve partijen die bij het proces-verbaal werden gevoegd;

Gelet op het antwoordformulier over de voorgenomen administratieve boete, dat aan de verweerder werd gericht op 8 september 2020. Met dit formulier stelt de Geschillenkamer de verweerder in kennis van het feit dat zij voornemens is hem een boete op te leggen alsook de redenen waarom de vastgestelde inbreuken op de AVG dit bedrag rechtvaardigen;

Gelet op het antwoord van 16 september 2020 van de verweerder op dit formulier.

2. Feiten en voorwerp van de klacht

1. Verweerder is een bedrijf dat oorspronkelijk een familiebedrijf was, opgericht door de heer V, de vader van de klager. De verweerder is een KMO die momenteel een tiental werknemers telt (VTE - volrijds equivalent). De verweerder is actief in de sector van medische hulpmiddelen. Het betreft een gereguleerde en gecontroleerde sector door het Belgisch Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten (FAGG). In veel landen bestaat een gelijkwaardig controleorgaan waarmee de verweerder ook betrekkingen onderhoudt.
2. De klager was gedelegeerd bestuur bij de verweerder, een functie die hij in november 2016 neerlegde. Als zodanig speelde hij een sleutelrol in het door zijn vader opgerichte bedrijf wat betreft de algemene werking, de commerciële, reglementaire en managementaspecten. De beëindiging van de activiteiten van klager in dit bedrijf was abrupt en conflictueus, zonder overdracht van een voorbereidend dossier voor zijn opvolgers.

3. Bij aangetekende brief van 26 maart 2019 verzocht klager verweerder om de 7 onderstaande e-mailadressen niet langer te gebruiken:
 - twee e-mailadressen die aan hem gekoppeld zijn, namelijk de adressen x1@y.com en x2@y.com (in gebruik sedert 1998)
 - een adres dat aan zijn echtgenote mevr. Z gekoppeld is (die haar functie verliet in de loop van het 1ste semester 2017): z@y.com
 - twee adressen gekoppeld aan zijn vader, de heer V (die zijn functie verliet in april 2003) : v1@y.com en v2@y.com
 - twee adressen gekoppeld aan zijn broer, de heer W (die zijn functie verliet in het 1ste semester 2017): w1@y.com en w2@y.com
4. Volgens deze brief heeft de klager de verweerder verzocht de hierboven genoemde e-mailboxen te sluiten die zijn naam en achternaam vermelden en die van zijn familieleden omdat zij alle activiteiten bij de verweerder hadden stopgezet. Bij gebrek aan bewijs van afsluiting binnen de 7 dagen, gaf de klager aan de verweerder te kennen dat hij beroep zou doen op de GBA.
5. Op 23 april, diende de klager bij de GBA een verzoek in. Hij meldt daarin dat hij geen antwoord kreeg op zijn aangetekende brief van 26 maart 2019. Hij heeft ook, met een e-mail ter ondersteuning, het feit aan de kaak gesteld dat de administratief medewerker van de verweerder zijn mailbox had geraadpleegd, wat hem door de afzender van een bericht werd gemeld.
6. In zijn verzoek verklaart klager dat zijn mailbox x1@y.com, (omwille van zijn functie als gedelegeerd bestuurder van de verweerder tot 30 november 2016 en zijn gevolgde opleiding), vertrouwelijke, particuliere en professionele informatie bevatte, alsmede uitwisselingen die onder het medisch geheim vielen, zoals foto's. De klager vermoedt ook dat privéfoto's die beschikbaar waren op de computers van hem en zijn vrouw werden gebruikt om een smakeloze fotomontage te maken, waarbij zijn vrouw een andere man kust en die in december 2017 per anonieme post werd ontvangen.
7. Na de indiening van dit verzoek heeft de Eerstelijnsdienst (GBA) op 17 mei 2019 contact opgenomen met de verweerder en hem eraan herinnerd dat hij, in zijn hoedanigheid van verwerkingsverantwoordelijke, verplicht was te reageren binnen een maand na ontvangst van het verzoek om de rechten van de betrokkenen uit te oefenen (in dit geval was het verzoek van de klager gedateerd op 26 maart 2019), tenzij een verlenging werd toegestaan, waarvan de betrokkene op de hoogte diende te worden gebracht. In dit verband heeft de ELD verweerder verzocht te bevestigen dat hij de nodige maatregelen heeft genomen en aan te geven welke

maatregelen hij voornemens is te nemen om te voldoen aan de beginselen die hem als verwerkingsverantwoordelijke zijn opgelegd, in het bijzonder het beginsel van de minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.c) van de AVG).

8. Op 23 mei 2019 schreef verweerder aan de eiser dat het e-mailadres met zijn voor- en achternaam en dat van zijn familieleden was gedeactiveerd. Ook op diezelfde dag werd een brief gestuurd naar de ELD van de GBA om hen daarover te informeren.
9. Op 10 juni 2019 schreef klager aan de ELD van de GBA dat, in tegenstelling tot wat verweerder op 23 mei 2019 schreef, de drie adressen x1@y.com, z@y.com en w1@y.com volgens de door hem uitgevoerde tests nog steeds niet afgesloten zijn.
10. Bij brief van 4 juli 2019 heeft de ELD het mislukken van de bemiddeling vastgesteld en is de procedure voortgezet in de vorm van een klacht.
11. Volgens de vaststellingen van de klager, en rekening houdend met de vaststellingen van de inspectie (zie titel 3 hierna), vraagt de klager dat de verweerder gestraft wordt voor het onrechtmatig gebruik van hem betreffende persoonsgegevens.

3. Het inspectieverslag van 19 december 2019

12. In zijn onderzoek heeft de inspecteur-generaal twee rapporten laten opstellen over de bevindingen en de analyse van de drie adressen x1@y.com, z@y.com en w1@y.com, die door de klager als actief worden genoemd, ondanks de tussenkomst van het ELD van de GBA (zie de punten 6-10 hierboven).
13. In het eerste verslag van de bevindingen en analyse van 10 november 2019 staat dat de adressen x1@y.com, z@y.com en w1@y.com inderdaad bestaan op de mailserver van de verweerder zonder dat de verzenders van de berichten aan deze drie ontvangers ervan op de hoogte zijn gesteld dat deze laatsten niet langer de gebruikers zijn van deze e-mailadressen.
14. Op basis van deze bevindingen van de Inspecteur-Generaal heeft verweerder in reactie daarop bij brief van 13 november 2019 aangegeven dat hij deze drie e-mailboxen inmiddels heeft gesloten. Hij verduidelijkt "*vanaf het vertrek van de betrokken personen waren deze mailboxen reeds gedeactiveerd met de creatie van een omleiding met als eenvoudig doel geen belangrijke e-mails*

van bijvoorbeeld aangemelde instanties, leveranciers of klanten te verliezen aangezien deze sleutelposities hadden (directeur, kwaliteitsverantwoordelijke, ...) in ons bedrijf".

15. Op 28 november 2019 werd een tweede vaststelling gedaan, waarbij werd opgemerkt dat de drie e-mailboxen nu onbereikbaar waren.
16. Volgens zijn onderzoeksverslag van 9 december 2019 concludeert de Inspecteur-generaal :

Vaststelling 1

- *Uit de ICT-analyse bleek dat de betwiste adressen, waaronder dat van de klager, bij bedrijf Y (lees verweerder) nog steeds actief waren op 11/10/2019 [lees 10/11/2019], ondanks het feit dat de betrokkene het bedrijf al meer dan tweeënhalve jaar had verlaten, zijn verschillende verzoeken om verwijdering en een brief van Y (lees verweerder) aan de eerstelijnsdienst waarin de deactivering van de betwiste e-mailadressen werd bevestigd. Het wordt echter aanbevolen dat de werkgever de e-mailboxen van de werknemer die zijn functie heeft verlaten zo snel mogelijk blokkeert en nadat hij een automatisch bericht heeft ingevoegd dat de werknemer zijn functie heeft verlaten en dit gedurende een redelijke periode (a priori 1 maand). Na deze periode worden de mailboxen idealiter verwijderd. In geen geval mag het professionele e-mailadres op naam van een voormalige werknemer nog worden gebruikt. Het feit dat deze mailboxen nog steeds bestaan zonder dat de afzenders van deze drie ontvangers ervan op de hoogte zijn dat deze personen niet langer de gebruikers van deze postadressen zijn, maakt het bovendien mogelijk om zonder medeweten van de afzenders persoonsgegevens te verzamelen en te gebruiken.*

Vaststelling 2

Als gevolg van de brief van de Inspectiedienst aan Y (lees de verweerder) werden de betwiste e-mailadressen afgesloten.

4 Hoorzitting voor de Geschillenkamer met de partijen van 19 juni 2020 .

17. Tijdens de hoorzitting hebben de partijen hun respectieve standpunten uiteengezet, waarbij zij met name verwezen naar hun eerder ingediende conclusies. Een volledig proces-verbaal geeft weer wat er tijdens de hoorzitting is gezegd. De Geschillenkamer wijst in het bijzonder op de volgende elementen:
- ✓ Met betrekking tot het gebruik van het e-mailadres van klager na zijn ontslag, verklaarde de verweerder het volgende:

- Alle 'inkomende' of 'in' berichten werden doorgestuurd naar één persoon, zijnde de administratieve medewerker van de verweerder. Bovendien werd het e-mailadres van klager niet gebruikt om berichten aan derden te sturen, omdat de administratief medewerker zo nodig reageerde via zijn eigen e-mailbox.
- Wat de archieven van de mailbox betreft, herinnerde de verweerder aan het overhaaste vertrek van klager zonder dat er dossiers voor zijn opvolgers werden aangelegd. Klager wijst er in dit verband op dat dit overhaaste vertrek uitsluitend te wijten was aan de wil van de verweerder. De verweerder preciseert dat de raadpleging van het e-mailarchief uitsluitend voor professionele doeleinden was bedoeld. Hij verklaarde ook dat hij nooit de intentie had om persoonlijke berichten te lezen die mogelijk in de mailbox van klager waren verschenen. Wat met name de fotomontage betreft, benadrukt verweerder het feit dat hij daarbij geen rol heeft gespeeld en dat de ingediende klacht geen ernstige bewijzen aanlevert.
- ✓ De sluiting van de e-mailadressen in twee fasen (ten eerste die met de naam en voornaam van de houder en ten tweede die met alleen de voornaam) is volgens de verweerder het gevolg van een gebrek aan kennis van zijn kant van de regels inzake gegevensbescherming. Meer in het algemeen heeft het bedrijf zichzelf in overeenstemming gebracht met de AVG.
- ✓ De partijen zijn het niet eens over de vraag of de klager van meet af aan heeft verzocht de e-mailadressen te verwijderen of dat het eerste verzoek dateert van de brief van 26 maart 2019 (punt 3 hierboven). Klager verklaart dat hij hiervoor op de algemene vergaderingen van de verweerder verzoeken heeft ingediend, maar dat, aangezien dit punt niet op de agenda stond, deze verzoeken niet in aanmerking zijn genomen. Verweerder stelt dat er geen enkel verzoek tot verwijdering van e-mailadressen is geregistreerd vóór het schriftelijke verzoek van 26 maart 2019.
- ✓ Met betrekking tot de vraag waarom verweerder bij de kennisgeving van de bestuurderswissel geen nieuw adres aan de toezichthoudende agentschappen (zie paragraaf 1) heeft doorgegeven, verklaarde verweerder dat hij vreesde dat het nieuwe adres niet tijdig in aanmerking zou worden genomen (de toezichthoudende agentschappen waren te laat met het bijwerken van hun gegevensbestanden) en dat dit dus nadelig zou zijn voor de continuïteit van zijn activiteiten. In het algemeen was het doel van het bijhouden van actieve e-mailadressen ervoor te zorgen dat er geen informatie verloren ging die van belang was voor het bedrijf, met name gezien het overhaaste - maar niet onrechtmatige - vertrek van klager, wiens functies essentieel waren voor de werking van de verweerder, waardoor het gebrek aan doorgifte van dossiers werd gecompenseerd.

- ✓ De klager blijft een beroepsactiviteit uitoefenen in dezelfde activiteitssector en stelt dat het openhouden van zijn e-mailadressen met de verweerder tot verwarring kan leiden of op zijn minst een bron van verzendfouten kan zijn, aangezien dat adres gewoonlijk vooraf is geregistreerd in de computers van degenen die contact met hem wensen op te nemen. Die situatie kan volgens hem niet worden uitgesloten, ook al zijn bijvoorbeeld alle chirurgen met wie hij contact had op het moment dat hij voor de verweerder werkte, op de hoogte gesteld van zijn vertrek.

- ✓ Op de vraag van de Geschillenkamer wat het beleid ter zake van de verweerder was op de datum van de zitting, gaf de verweerder aan dat er voortaan (net als voorheen, met uitzondering van de X-familie) geen enkel e-mailadres meer nominatief is ; het bedrijf werkt uitsluitend met functionele generieke adressen en dat de daaropvolgende ontslagen na die van de leden van de X-familie zonder problemen is verlopen.

IN RECHTE

5. Redenen van de beslissing

5.1. *Ten aanzien van het niet afsluiten van de e-mailadressen*

Wat betreft de niet-naleving van het finaliteitsbeginsel als bedoeld in artikel 5.1. b), van de AVG in combinatie met de niet-naleving van artikel 5.1. c) (minimalisering) en e), van de AVG (beperking van de bewaartermijn)

18. Als verwerkingsverantwoordelijke is de verweerder verplicht de gegevensbeschermingsbeginselen in acht te nemen en moet hij kunnen aantonen dat deze beginselen worden nageleefd (verantwoordingsplichtbeginsel - artikel 5.2 van de AVG).

19. Bovendien moet hij nog steeds in zijn hoedanigheid van verantwoordelijke voor de gegevensverwerking alle nodige maatregelen invoeren (artikel 24 van de AVG).

20. Artikel 5.1.b) van de AVG bekrachtigt het finaliteitsbeginsel, hetzij de vereiste dat de gegevens worden verzameld voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden en niet verder worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden.

21. Op basis van het doeleinde kunnen ook andere beginselen die in artikel 5 van de AVG zijn vastgelegd, van toepassing zijn: het *beginsel van de minimale gegevensverwerking* - krachtens

hetwelk alleen gegevens mogen verwerkt worden die toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is ten aanzien van het doeleinde (artikel 5.1.c.) van de AVG) - en *het principe van de beperkte bewaartermijn* - krachtens hetwelk de gegevens niet mogen worden bewaard in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren en niet langer mogen worden bewaard dan noodzakelijk ten aanzien van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt (artikel 5.1.e) van de AVG).

22. Tot slot zijn deze beginselen en de daaruit voortvloeiende verplichtingen voor de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing op de rechten van de betrokkene, aangezien de betrokkene overeenkomstig artikel 17.1.a) van de AVG het recht heeft om van de verwerkingsverantwoordelijke de verwijdering van de hem betreffende gegevens te verkrijgen indien deze gegevens niet langer noodzakelijk zijn ten aanzien van de doeleinden waarvoor zij werden verzameld of verwerkt.
23. De betwiste e-mailadressen zijn, of het nu gaat om de achternaam en de voornaam van de personen aan wie zij zijn toegekend of alleen de voornaam, persoonsgegevens in de zin van artikel 4.1. van de AVG. Het gaat inderdaad over gegevens met betrekking tot een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon.
24. Dit adres, dat voor beroepsdoeleinden in het kader van de activiteiten van de verweerder is gecreëerd, was bedoeld om de klager en andere betrokken personen in staat te stellen e-mails te ontvangen en te verzenden in het kader van hun activiteiten bij de verweerder.
25. Zoals hij in zijn conclusies en ter hoorzitting verklaarde, heeft verweerder de betwiste e-mailadressen in twee fasen geschrapd. In een eerste stap werden adressen met voornamen en achternamen geschrapd en in een tweede stap werden adressen met alleen een verwijzing naar voornamen (d.w.z. x1@y.com, z@y.com en w1@y.com) gesloten. Verweerder stelt dat het doel van het handhaven van deze adressen erin bestond om geen belangrijke professionele boodschappen te verliezen gezien de functies van klager als afgevaardigd bestuurder, maar bijvoorbeeld ook de functie QMS (Quality Management System) die door de broer van klager, de heer W., werd vervuld. Meer in het bijzonder was het doel van het aanhouden van het adres van de klager, zoals hij tijdens de hoorzitting en in zijn conclusies heeft verklaard, enerzijds het compenseren van het niet overdragen van de dossiers (zelfs indien - zoals de verweerder in zijn reactie op de voorgestelde boete in het formulier aangeeft - met de klager alternatieve regelingen hadden moeten worden overeengekomen of in ieder geval hadden moeten worden toegepast bij gebrek aan overeenstemming) en anderzijds geen berichten verliezen van de talrijke nationale regelgevende instanties die actief zijn in de sector van de medische hulpmiddelen.

26. De Geschillenkamer is van mening dat het, om te voldoen aan het doelbeginsel (artikel 5.1.b van de AVG), in combinatie met de beginselen van minimalisering (artikel 5.1.c van de AVG) en beperking van de bewaartermijn (artikel 5.1.e van de AVG), aan de verwerkingsverantwoordelijke is om de houders van de mailbox die hun functie hebben beëindigd, uiterlijk op de dag van hun feitelijke vertrek te blokkeren. Deze blokkering moet gebeuren nadat ze daarvan vooraf zijn verwittigd en nadat ze een automatisch bericht hebben ingevoegd. Dit automatische bericht waarschuwt alle volgende correspondenten dat de betrokkene zijn functie binnen het bedrijf niet meer uitoefent en verstrekt de contactgegevens van de persoon (of het algemene e-mailadres) die in zijn plaats moet worden gecontacteerd en dit gedurende een redelijke periode (a priori 1 maand). Afhankelijk van de context en met name de mate van verantwoordelijkheid die de betrokkene uitoefent (zoals de functie van gedelegeerd bestuurder die de klager lange tijd heeft bekleed in een bedrijf dat toen een familiebedrijf was), kan een langere periode worden toegestaan, idealiter niet langer dan drie maanden. De verlenging moet met redenen worden omkleed en gebeuren met instemming van de betrokken persoon of ten minste nadat deze van de verlenging op de hoogte is gesteld. Bovendien moet er zo snel mogelijk een alternatieve oplossing worden gezocht en ingevoerd, zonder dat de uiterste termijn voor deze verlenging hoeft te worden afgewacht.
27. Volgens de Geschillenkamer verdient deze werkwijze de voorkeur boven het automatisch doorsturen van e-mails naar een ander e-mailadres van het bedrijf, zoals door de verweerder was ingevoerd. In het geval van een automatische overdracht, *a fortiori* zonder informatie aan de afzender van het bericht, is er inderdaad geen controle over de inkomende of "in" e-mails. Bovendien zou in dit geval potentieel gevoelige privé-informatie kunnen worden bekendgemaakt zonder dat niet alleen de betrokkene, maar ook de correspondent daarvan op de hoogte is.
28. Na deze periode wordt het e-mailadres van de betrokkene verwijderd.¹ Het doel van de verwerking van deze persoonsgegevens is dan immers irrelevant.

¹In zijn aanbeveling CM/Rec(2015)5 over de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de arbeidsverhouding stelt het Comité van Ministers van de Raad van Europa in principe 14.5 het volgende : *wanneer een werknemer zijn of baan verlaat, moet de werkgever technische en organisatorische maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat de e-mail van de werknemer automatisch wordt gedeactiveerd. Indien de inhoud van de e-mail moet worden opgevraagd voor het goed functioneren van de organisatie, dient de werkgever passende maatregelen te nemen om de inhoud van de e-mail op te halen voor het vertrek van de werknemer en, indien mogelijk, in diens aanwezigheid. In de toelichting bij de aanbeveling staat verder (punt 122) dat in deze situaties waarin de werknemer de organisatie verlaat, de werkgever het account van de voormalige werknemer dient te deactiveren, zodat er geen toegang meer is tot de communicaties van de voormalige werknemer na zijn vertrek. Indien de werkgever de inhoud van de account van de werknemer wil recupereren, dient de werkgever de nodige stappen te ondernemen voor het vertrek van de werknemer, bij voorkeur in zijn aanwezigheid.* Deze sectorale aanbeveling die een vervolgediging is van het *Verdrag tot bescherming van personen met betrekking tot de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens (STE 108)*, illustreert op welke manier de beginselen inzake doelbinding, minimale gegevensverwerking en proportionele bewaring, die zowel worden bevestigd in dit Verdrag als in de AVG, moeten worden toegepast

29. Aangezien klager in november 2016 door verweerder is ontslagen, is de Geschillenkamer van mening dat de verwerking van deze gegevens op die datum had moeten worden stopgezet, of hoogstens, gezien de hoge verantwoordelijkheidsfunctie die klager uitoefende, binnen een redelijke termijn na die datum. De Geschillenkamer is van mening dat deze periode had kunnen variëren van 1 tot 3 maanden waarbij ze de verzenders van berichten lieten weten dat dit e-mailadres niet langer actief was, zonder automatische overdracht van de verstuurde e-mails.
30. Wat de e-mailadressen van de familieleden van de klager betreft, deze hadden ook binnen 1 tot 3 maanden moeten worden gedeactiveerd, afhankelijk van hun functie binnen het bedrijf.
31. Uit de documenten in dit dossier blijkt echter dat de betrokken e-mailadressen van klager in sommige gevallen twee en een half of zelfs drie jaar (in het geval van de e-mailadressen die alleen de voornaam van de houder bevatten) zijn verwijderd nadat hij zijn werkzaamheden voor de verweerder had gestaakt. De adressen van de familieleden van klager werden na een iets kortere of soms zelfs langere periode verwijderd. In ieder geval kan de autoriteit, zoals de verweerder stelt, geenszins toestaan dat de blokkering van het gebruik van de e-mail op naam naam en/of de voornaam van een werknemer of een leidinggevende, of die hen kan identificeren, afhankelijk wordt gesteld van een schriftelijk verzoek van de betrokkene (zie ook punt 36 e.v. en 54 hierna).
32. Tot staving van het voorgaande concludeert de Geschillenkamer dat artikel 5.1.b) en artikel 5.1.c) en e) van de AVG door verweerder niet in acht is genomen.

Over de inbreuk op artikel 6 van de AVG

33. Artikel 6 van de AVG schrijft voor dat alle verwerkingen moeten berusten op een rechtsgrondslag. Met andere woorden, de verwerkingsverantwoordelijke mag niet beginnen of doorgaan zoals in het onderhavige geval met een gegevensverwerking zonder zich te beroepen op een van de in artikel 6 van de AVG opgesomde rechtmatigheidscriteria, dat de concretisering is van het rechtmatigheidsbeginsel als bedoeld in artikel 5.1. a) van de AVG.
34. In het licht van het voorgaande heeft de Geschillenkamer vastgesteld dat het doel van de verwerking van de gegevens die het e-mailadres vormen, is beëindigd met de stopzetting van de activiteiten van klager en zijn verwanten bij verweerder. Indien het adres, met het oog op een rechtmatig belang in overeenstemming met de voorwaarden van artikel 6.1. f), van de AVG, gedurende een bepaalde periode actief kan blijven (zie de punten 26 en 29 hierboven) om de
-

goede werking van de onderneming en de continuïteit van haar diensten te waarborgen, is er na die periode geen reden om de verwerking voort te zetten.

35. Bijgevolg kan de Geschillenkamer slechts vaststellen dat er geen enkele basis meer is voor de rechtmatigheid om de verdere verwerking van dit gegeven te rechtvaardigen. Verweerder heeft dus niet voldaan aan artikel 6 van de AVG.

Over de inbreuk op artikel 17. 1. a) van de AVG in combinatie met 12.3 van de AVG

36. Ten slotte vinden de beginselen inzake doelbinding, minimale gegevensverwerking en beperking van de opslag en de daaruit voortvloeiende verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke, zoals reeds vermeld in punt 22, weerklank in termen van de rechten van de betrokkene. Indien de verwerkingsverantwoordelijke deze verplichtingen niet spontaan nakomt gelet op de beëindiging van het doel van de verwerking, kan de betrokkene verwijdering verkrijgen door gebruik te maken van het in artikel 17.1. a) van de AVG erkende recht. Op grond van dit laatste heeft hij het recht om van de voor de verwerkingsverantwoordelijke te verkrijgen dat hem betreffende gegevens worden gewist wanneer deze gegevens niet langer nodig zijn voor de doeleinden waarvoor zij werden verzameld of verwerkt.
37. Niettegenstaande het verzoek van de klager van 26 maart 2019 in die zin, heeft de verwerkingsverantwoordelijke dit verzoek niet ingewilligd. Weliswaar heeft de verweerder na tussenkomst van de ELD van de GBA in eerste instantie de adressen met de naam en de voornaam van de klager en zijn familieleden gedeactiveerd. Alle adressen hadden echter gedeactiveerd moeten worden, wat pas het geval was na de tussenkomst van de Inspecteur-Generaal aan wie de Geschillenkamer het dossier had doorverwezen. De Geschillenkamer merkt op dat het daarom noodzakelijk was om deze geschillenprocedure te volgen om tot dit resultaat te komen. Zij stelt vast dat verweerder niet heeft voldaan aan artikel 17.1. a) van de AVG, juncto artikel 12.3 van de AVG, aangezien het verzoek van de klager niet binnen een maand na de datum van zijn brief van 26 maart 2019 is beantwoord.
38. Op basis van het voorgaande stelt de Geschillenkamer vast dat verweerder niet heeft voldaan aan artikel 17.1.a) juncto artikel 12.3 van de AVG.

5.2. Aangaande het raadplegen van de mailbox van de klager

39. Zoals hierboven aangegeven is de Geschillenkamer van mening dat in geval van vertrek uit de organisatie, de werkgever de e-mailadressen moet verwijderen wanneer het gaat om

persoonsgegevens, nadat hij de houders en derden op de hoogte heeft gesteld van de datum van sluiting van de mailbox. Deze verplichting is ook bedoeld om de houders in staat te stellen eventuele privé-berichten te sorteren en door te sturen naar hun persoonlijke mailboxen.

40. Net zoals de betrokkene zijn persoonlijke bezittingen moet terugnemen, moet de betrokkene zijn of haar persoonlijke elektronische privécommunicatie voor zijn vertrek kunnen terugnemen of wissen. Indien een deel van de inhoud van zijn mailbox moet worden teruggevorderd om de goede werking van de onderneming te waarborgen (zoals de verweerder in de onderhavige zaak heeft aangevoerd), moet dit ook gebeuren vóór zijn vertrek en in zijn aanwezigheid. In geval van een omstreden situatie wordt de tussenkomst van een vertrouwenspersoon aanbevolen.² De hypothese van ontslag of enige andere vorm van activiteit stopzetting en de gevolgen daarvan moeten worden geregeld in een intern handvest met betrekking tot het gebruik van IT-hulpmiddelen.
41. De klager geeft bij zijn klacht een bericht van de administratieve verantwoordelijke van de verweerder waarin hij aangeeft dat zijn mailbox is geraadpleegd. Op 26 januari 2017 schreef de administratieve medewerkster van de verweerder namelijk dat zij geen enkel spoor kon vinden van de informatie die door voormalige gesprekspartners van de klager werd gevraagd "*in e-mails of in bedrijfsdossiers*". Verweerder benadrukt dat, indien er sprake was van raadpleging, dit uitsluitend om professionele redenen was.
42. De Geschillenkamer merkt op dat deze - onbetwiste - raadpleging van de mailbox van de klager, zelfs na zijn vertrek, op geen enkele wijze werd geregeld.
43. Ten slotte neemt de Geschillenkamer nota van wat de verweerder meldt, nl. dat hij voor onderhavig dossier zijn raadsman heeft opgedragen de wettigheid van zijn praktijken op het gebied van gegevensbescherming te controleren. Op de datum van zijn conclusies van 24 januari 2020 verklaart verweerder dat dit onderzoek aan de gang is. De verweerder heeft dit ter hoorzitting ook bevestigd, zonder echter te preciseren dat de procedure is stopgezet, zich beperkend tot de vermelding dat sinds de leden van familie X zijn vertrokken, elk vertrek werd voorbereid en sereen is verlopen. In zijn reactie op het voorgestelde boete verklaart verweerder dat hij nota heeft genomen van de aanbeveling van de Geschillenkamer.

²Al sedert meerdere jaren stelde de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, voorganger van de GBA, ten behoeve van de wergevers een juridische nota ter beschikking op haar website <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/sites/privacycommission/files/documents/juridische-nota-e-mails-afwezig-werknemers.pdf>, maar ook FAQ; <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/thema-s/privacy-op-de-werkplek> dat betrekking heeft op het sluiten van het e-mailaccount bij vertrek/ beëindigen van de functie

6. Over de corrigerende maatregelen en straffen

44. Krachtens artikel 100 WOG, heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om:

1° een klacht te seponeren;

2° de buitenvervolginstelling te bevelen;

3° een opschorting van de uitspraak;

4° een schikking voor te stellen;

5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;

6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;

7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;

8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;

9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;

10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;

11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;

12° dwangsommen op te leggen;

13° administratieve geldboeten op te leggen;

14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;

15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;

16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

45. Wat betreft de administratieve geldboete die kan worden opgelegd overeenkomstig de artikelen 83 van de AVG en de artikelen 100, 13° en 101 van de WOG, voorziet artikel 83 van de AVG in :

« Artikel 83 van de AVG:

1. *Elke toezichhoudende autoriteit zorgt ervoor dat de administratieve geldboeten die uit hoofde van dit artikel worden opgelegd voor de in de leden 4, 5 en 6 vermelde inbreuken op deze verordening in elke zaak doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.*

2. *Administratieve geldboeten worden, naargelang de omstandigheden van het concrete geval, opgelegd naast of in plaats van de in artikel 58, lid 2, onder a) tot en met h) en onder j), bedoelde maatregelen. Bij het besluit over de vraag of een administratieve geldboete wordt opgelegd en over de hoogte daarvan wordt voor elk concreet geval naar behoren rekening gehouden met het volgende:*

- de aard, de ernst en de duur van de inbreuk, rekening houdend met de aard, de omvang of het doel van de verwerking in kwestie alsmede het aantal getroffen betrokkenen en de omvang van de door hen geleden schade;

b) | de opzettelijke of nalatige aard van de inbreuk;

c) | de door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker genomen maatregelen om de door betrokkenen geleden schade te beperken;

de mate waarin de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker verantwoordelijk is gezien de technische en organisatorische maatregelen die hij heeft uitgevoerd overeenkomstig de artikelen 25 en 32;

e) | eerdere relevante inbreuken door de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker;

- de mate waarin er met de toezichhoudende autoriteit is samengewerkt om de inbreuk te verhelpen en de mogelijke negatieve gevolgen daarvan te beperken;

g) | de categorieën van persoonsgegevens waarop de inbreuk betrekking heeft;

- de wijze waarop de toezichhoudende autoriteit kennis heeft gekregen van de inbreuk, met name of, en zo ja in hoeverre, de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker de inbreuk heeft gemeld;

de naleving van de in artikel 58, lid 2, genoemde maatregelen, voor zover die eerder ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker in kwestie met betrekking tot dezelfde aangelegenheid zijn genomen;

het aansluiten bij goedgekeurde gedragscodes overeenkomstig artikel 40 of van goedgekeurde certificeringsmechanismen overeenkomstig artikel 42; en

elke andere op de omstandigheden van de zaak toepasselijke verzwarende of verzachtende factor, zoals gemaakte financiële winsten, of vermeden verliezen, die al dan niet rechtstreeks uit de inbreuk voortvloeien.

46. Het is belangrijk de niet-naleving van de punten 5.1 a), b), c) en e), 6 en 17.1 a) in combinatie met punt 12.3 van de AVG in de juiste context te plaatsen om de meest geschikte corrigerende maatregelen vast te stellen.

47. In dit verband zal de Geschillenkamer rekening houden met alle omstandigheden van de zaak, met inbegrip van de door de verweerder meegedeelde reactie op het voorgestelde bedrag van de geldboete (zie punt I - historiek van de procedure).³
48. Wat de administratieve geldboete betreft, benadrukt de Geschillenkamer dat deze bedoeld is om de daadwerkelijke toepassing van de regels van de AVG te waarborgen. Andere maatregelen, zoals een nalevingsbevel of een verbod op verdere verwerking, maken het mogelijk om een geconstateerde overtreding te beëindigen. Zoals blijkt uit Overweging 148 van de AVG zijn bij ernstige inbreuken straffen vereist met inbegrip van administratieve geldboeten, naast of in plaats van passende maatregelen die worden opgelegd.
49. Gelet op bovengenoemde tekortkomingen geeft de Geschillenkamer de verweerder een berisping op grond van artikel 100.1. 5° van de WOG.
50. De Geschillenkamer neemt voorts nota van het feit dat verweerder nu uitsluitend werkt met functionele e-mailadressen. Niettemin moet een duidelijk en transparant beleid inzake het beheer van mailboxen bij het vertrek van een werknemer of andere functie worden vastgesteld. Verweerder heeft in de loop van de procedure meermaals verklaard dat hij er nota van heeft genomen. De Geschillenkamer is van mening dat de vaststelling van een dergelijk document bijdraagt tot de daadwerkelijke uitvoering door de verweerder van zijn verplichtingen uit hoofde van de AVG en legt hem derhalve in het dispositief een gedetailleerd nalevingsbevel op om te voldoen aan de bepalingen van artikel 100.1.9° van de WOG.
51. Naast deze berisping en het nalevingsbevel is de Geschillenkamer van mening dat een administratieve boete in dit geval gerechtvaardigd is.
52. Wat de aard van de inbreuk betreft, merkt de Geschillenkamer op dat het niet verwijderen van het e-mailadres van de klager een inbreuk vormt op de grondbeginselen van de AVG (artikel 83.2.a) van de AVG). Deze inbreuk is immers in strijd met de beginselen inzake rechtmatigheid (artikel 5.1.a) van de AVG), doeleinde (artikel 5.1.b) van de AVG), minimale gegevensverwerking (artikel 5.1.c) van de AVG) en proportionele gegevensbewaring (artikel 5.1.e) van de AVG, die alle zijn bekrachtigd in hoofdstuk II "Beginselen" van de AVG, zoals hierboven uiteengezet.
53. Volgens artikel 83.5.a) van de AVG kunnen inbreuken op deze bepalingen oplopen tot 20.000.000 euro of, in het geval van een onderneming, tot 4% van de totale wereldwijde jaaromzet in het

³ Zie hiervoor met name: Hof van Beroep Brussel (19de kamer A - Marktenhof), arrest van 19 februari 2020, 2019/AR/1600 en Hof van Beroep Brussel (19de kamer A - Marktenhof), arrest van 2 september 2020, 2020/AR/329 (alleen beschikbaar in het Nederlands).

voorgaande boekjaar. De bedragen van de boetes die voor overtredingen van deze bepalingen kunnen worden opgelegd, zijn hoger dan die welke voor andere soorten overtredingen in artikel 83.4. van de AVG zijn vastgesteld.

54. Als reactie op de in het formulier voorgestelde boete is verweerder van mening dat, bij gebrek aan een definitie van het criterium "ernst" van de in artikel 83.2. a), van de verordening genoemde inbreuk, de ernst van de inbreuk kan worden beoordeeld in het licht van de gevolgen van deze inbreuken, naar analogie van het criterium dat geldt voor de beoordeling van de inbreuk met betrekking tot de beëindiging van een overeenkomst (artikel 1184 van het Burgerlijk Wetboek). Verweerder benadrukt in dit verband met name het beperkte aantal betrokken personen en de afwezigheid van concrete schade van de kant van de klager. Deze elementen worden door de Geschillenkamer inderdaad in aanmerking genomen bij de beoordeling van de ernst van de inbreuken in de betrokken zaak, zoals vereist door artikel 83.2. a) van de bovengenoemde AVG (zie de punten 57-58 hieronder). In geval van schending van een grondrecht bekrachtigd in artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zal de beoordeling van de ernst ervan, ter ondersteuning van artikel 83.2. a) van de AVG autonoom gebeuren.
55. Deze inbreuken openen de deur naar andere mogelijke inbreuken, d.w.z. de kennisneming van privé-berichten die via het e-mailadres worden uitgewisseld, ook al is het een professioneel e-mailadres. Zoals de Inspecteur in zijn verslag benadrukt "*Het feit dat deze mailboxen nog steeds bestaan zonder dat de afzenders van deze drie ontvangers ervan op de hoogte zijn dat deze personen niet langer de gebruikers van deze e-mailadressen zijn, maakt het bovendien mogelijk om zonder medeweten van de afzenders persoonsgegevens te verzamelen en te gebruiken*".
56. De Geschillenkamer merkt ook op dat ten gevolge daarvan het recht van de klager om te worden gewist, niet is gerespecteerd (artikel 17.1. a) van de AVG). De eerbiediging van de rechten van de betrokkenen, onder meer door de vaststelling van duidelijke en gesystematiseerde procedures, is van essentieel belang voor de doeltreffendheid van het recht op gegevensbescherming dat elke betrokkene, zelfs een afgevaardigd bestuurder van een familiebedrijf zoals de verweerder, moet genieten.
57. Wat het aantal personen betreft die door de schending getroffen zijn, merkt de Geschillenkamer op dat de vastgestelde schendingen slechts een beperkt aantal personen betreffen, namelijk de klager en enkele andere leden van zijn familie (artikel 83.2.a) van de AVG). De Geschillenkamer merkt ook op dat slechts 13 personen (voltijds equivalent) voor de verweerder werken. De Geschillenkamer voegt hieraan toe dat de verzenders van berichten aan deze laatsten indirect ook bezorgd kunnen zijn over het gebrek aan beheer van de sluiting van e-mailadressen.

58. De Geschillenkamer merkt ook op dat de klager zich niet beroept op concrete schade (artikel 83.2.a) van de AVG). Hij beroept zich slechts op een potentieel schadelijk risico van verwarring omdat hij in dezelfde activiteitssector als de verweerder blijft werken, een risico dat naar het oordeel van de Geschillenkamer theoretisch niet kan worden uitgesloten en dat derhalve in geringe mate in aanmerking moet worden genomen.
59. Wat het criterium van de duur betreft, merkt de Geschillenkamer op dat deze inbreuken in de tijd hebben geduurd (artikel 83.1.a) van de AVG).
60. In november 2016 werd klager inderdaad uit zijn functie van afgevaardigd bestuurder ontheven. Zijn e-mailadressen werden in mei 2019 en november 2019 gedeactiveerd, d.w.z. na tweeënhalf jaar en na bijna drie jaar, na de stopzetting van zijn activiteiten, voor wat betreft het e-mailadres met enkel de voornaam van de klager. Wat de e-mailadressen van de familieleden van de klager betreft, duurde het ook hier enkele jaren om deze te verwijderen.
61. Indien, zoals gezegd, rekening kan worden gehouden met de functie die de betrokkene binnen de entiteit uitoefent om een adequate periode te bepalen waarin het berichtensysteem van de betrokkene actief kan blijven door middel van een bericht dat aan de afzenders een nieuw adres aangeeft waarnaar de berichten moeten worden gestuurd, is een periode van twee en een half / drie jaar totaal onredelijk en onevenredig, ook voor een afgevaardigde bestuurder, die bovendien de oprichter van de verweerder is.
62. Het is waar dat de inbreuk is begonnen terwijl de verplichtingen uit hoofde van de AVG nog niet van toepassing waren. Aangezien het verzuim ook na 25 mei 2018 voortduurde, is de Geschillenkamer bevoegd om daar kennis van te nemen en de AVG toe te passen. Berekend vanaf de datum van inwerkingtreding van de AVG wordt de duur van de inbreuk die door de Geschillenkamer kan worden bestraft, verkort, maar blijft deze buitensporig lang.
63. Met betrekking tot de vraag of de inbreuken opzettelijk of uit onachtzaamheid zijn gepleegd (artikel 83.2.b) van de AVG), verklaart verweerder in zijn reactie op het voorgestelde boeteformulier dat hij de betwiste e-mailadressen zeker niet op vrijwillige basis heeft gedeactiveerd. Hij benadrukt echter, net als tijdens de hoorzitting, dat hij niet op de hoogte was van het feit dat hij zijn wettelijke verplichtingen niet was nagekomen door de betwiste adressen te handhaven, dat dit het gevolg was van het feit dat hij de relevante regels niet kende en dat hij geïnspireerd was door de zorg om zijn economische belangen veilig te stellen.
64. De Geschillenkamer merkt voorts op dat het verzoek van de klager niet binnen de in artikel 12.3. van de AVG voorgeschreven termijn van een maand is gehonoreerd en dat de betwiste e-

mailadressen pas zeven maanden na het verzoek van de klager van 26 maart 2019 (artikel 83.2. f) van de AVG) zijn gewist. Ook al noteert de Geschillenkamer dat de verweerder op de hoorzitting heeft aangegeven dat dit proces in twee fasen het gevolg was van zijn gebrek aan kennis van de gegevensbeschermingsvoorschriften, betreft de Geschillenkamer de termijn om zijn verplichtingen na te komen.

65. Ten slotte is het de Geschillenkamer bekend dat de verweerder verklaart dat hij niet op de hoogte was van verzoeken tot sluiting van de betwiste e-mailadressen, waaronder die van de klager, vóór het verzoek dat door de klager in zijn brief van 26 maart 2019 werd geformuleerd. Verweerder wijst er voorts op dat, ondanks een lopend juridisch geschil tussen de partijen sinds 2017, de klager geen dergelijk verzoek heeft ingediend. De Geschillenkamer is van mening dat, ondanks het gebrek aan consensus tussen de partijen, de vraag of dit verzoek al dan niet door de klager vóór zijn brief van 26 maart 2019 is gedaan, niet relevant is. Het is aan de werkgever om te voldoen aan de eisen van de AVG en om op eigen initiatief de e-mailadressen van de betrokken personen die het bedrijf verlaten te deactiveren, in overeenstemming met de in deze beslissing beschreven voorwaarden, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de hoedanigheid/functie van de houders van de betrokken e-mailadressen.
66. De Geschillenkamer is van oordeel dat de andere criteria van artikel 83.2. van de AVG niet relevant zijn en geen invloed kunnen hebben op haar beslissing om een administratieve geldboete op te leggen of het bedrag ervan.
67. Concluderend in het licht van de hierboven ontwikkelde elementen die specifiek zijn voor deze zaak, is de Geschillenkamer van oordeel dat de vastgestelde feiten en de niet-naleving van artikel 5.1. a), b), c) en e), artikel 6 en artikel 17.1. a), juncto artikel 12.3. van de AVG rechtvaardigen dat een doeltreffende, evenredige en afschrikkende sanctie wordt opgelegd als bepaald in artikel 83 van de AVG en rekening houdend met de in artikel 83.2 van de AVG genoemde beoordelingsfactoren en de reactie van verweerder op de vooropgestelde boete, een berisping (artikel 100.1, 5° WOG) en een nalevingsbevel (artikel 100.1, 9° WOG), vergezeld van een administratieve boete van 15 000 EUR (artikel 100.1, 13° en 101 WOG). aan verweerder op te leggen.
68. Gezien het belang van transparantie met betrekking tot het besluitvormingsproces en de beslissingen van de Geschillenkamer, zal dit besluit worden gepubliceerd op de website van de GBA, waarbij de directe identificatiegegevens van de genoemde partijen en personen, al dan niet natuurlijke of rechtspersonen, zullen worden verwijderd.

OM DEZE REDENEN
DE GESCHILLENKAMER

beslist na beraadslaging om:

- de verweerder te berispen op grond van artikel 100.1, 5° van de WOG;
- een nalevingsbevel uit te vaardigen voor het invoeren van een beleid waarbij op grond van artikel 100.1.9° van de WOG bij de verweerder de e-mailboxen worden afgesloten in geval van het vertrek van een van zijn bestuurders, werknemers en andere mogelijke functies. Dit document moet aan de GBA worden bezorgd binnen een termijn van 3 maanden vanaf de betekening van deze beslissing op het adres litigationchamber@apd-gba.be.
- Verweerder een administratieve boete op te leggen van 15.000 EUR op grond van artikel 100.1, 13° en 101 van de WOG.

Tegen deze beslissing kan op grond van art. 108.1 van de WOG, beroep worden aangetekend binnen een termijn van dertig dagen, vanaf de betekening van de kennisgeving, bij het Marktenhof, met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verweerder.

(get.) Hielke Hijmans
Voorzitter van de Geschillenkamer